

призна, че болната наистина може да страда отъ спомена за една случка въ семейството.

Лѣкарьтъ си отиде, като настойчиво посѣветва Ася да се разбере съ жена си. Въ своитѣ думи той влагаше опредѣленъ смисълъ, и Ася всичко разбра.

Той изпрати лѣкаря, после се върна при леглото на болната. Колко пжти вече искаше да се разбератъ! За него случката съ Здравева бѣше тежка, неизяснена напълно. Той не знаеше какъ бѣше попадналъ чуждъ мжжъ въ кжщата му, но бѣше видѣлъ съ каква яростъ Надя го отблъсна. Мълчаливо той бѣше наблюдавалъ сцената, когато тя се борѣше за своята честь и въ него не бѣ останало никакво лошо подозрение. Но отъ деня, въ който Надя легна, колкото пжти се приближаваше до леглото ѝ той виждаше какво голѣмо страдание ѝ причиняваше. Въ минути на меланхолия тя скриваше лицето си и горчиво плачеше, безъ да смѣе да го погледне. Другъ пжтъ самото му явяване я хвърляше въ нервна буря. Тогава тя дращѣше лицето си, кжсаше дрехитѣ си и молѣше да я бие като наричаше себе си най-долна, най-недостойна. Нѣкаква вина къмъ него ѝ тежеше, и той не разбираше тая вина. Поскоро той се чувствуваше виновенъ. Неговата жена бѣше оскърбена, и той не бѣ далъ още за служеното на виновния. Имаше минути, въ които искаше да прибѣгне отново до саморазправия. Въ пистолета му бѣха останали още куршуми.